

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

De eo quòd Niniue, mox ut audiuit sermonem Ionæ, surrexit de folio suo,
& prædicari fecit ieiunium, Israelitis uerbo contradice[n]tibus. Capvt XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN IONAM

uouerit, sic iuxta Dei præfinitionem, non potuit Christi Euangelium, prædicari gentibus, nisi prius Christo, mortuo, sepulto, ac suscitato. Et quemadmodum, Israëlitis non adquiescentibus Ionæ prophetanti, ipse Ionas ad Niniuitas missus fuit, ita Dei uoluntate factum est, ut ipsis Israëlitis Dei sermonem repellentibus, seq̄ indignos ueritate iudicantibus Apostoli ad gentes conuerterentur.

Denique eidem sermoni, nemo puro corde hærebit, neq̄ illum ex animo audiet, nisi prius Christus illi, & mortuus et suscitatus fuerit, hoc est, fuerit ex fide, mortis ac resurrectionis eius factus particeps.

De eo quod Rex Niniue, mox ut audiuit sermonem Ionæ, surrexit de solio suo, & prædicari fecit ieiunium, Israëlitis uerbo contradicentibus.

C A P V T XIII.

Quia Rex Niniue Domino credidit, utilis fuit populo suo, dum eius exemplo ceteri à Deo illustrati resipuerunt, & misericordiam consecuti sunt. Qui nisi credidisset, tãto illis fuisset nocentior, quanto suo exemplo alios perdidisset. Conuersi autem fuerunt mox, ubi Israëlita uerbum Domini abominabantur. Quod & nostro seculo

stro seculo in Antichristis, qui pro maxime Christianis haberi uolunt, conspicimus. Vbi enim hi, qui pro peccatoribus habentur, uerbum impense diligunt, quotquot ad hanc hypocritarum factionem spectant, illi corde induratisimo aduersantur.

Ecce autem, quod Rex e gentibus, mox respuit, & Reges fidelium Christum persequuntur. Hi mox surgere deberent, e proprijs solijs, ut Christo gloriam darent, sed contra, nolunt eum regnare super se, aut populis suis. Sciunt autem id omnino necessum fore Christianis Principibus, ut se non nisi seruos Christi, ac ministros eius super populo suo esse sciant, ac sub eo, qui solus uerus Rex & Princeps fidelium est, regnent & principentur, legesque illius faciant omni sollicitudine custodiri. Vh reprobis Principibus, qui Deo ac Christo eius adsurgere nolunt. Nimirum, quemadmodum Rex Ninive fuisset omnino proiectus a regni solio, nisi ad respicientiam, a proprio solio surrexisset, ita qui sacratissimi Christi legibus aduersantur, oportune a suis sedibus abijcientur. Et iudicabit Rex Ninive in iudicio omnes hos Apostatas, et Schismaticos principes, quoniam mox conuersus fuit, et Domino credit, predicauitque ieiunium, ipsis Dei uerbum calcantibus & damnantibus. Verum et ante ipsum extremi iudicij diem, non dubitent, quod & proprium horrendae manus domini iudicium perferent, & eo quidem grauius, quo interim pro ueris fidelibus haberi uolunt. Hi sunt qui in fauorem Anti

rem Anti

FRANC. LAMB. IN IONAM

rem Antichristi, & Synagoge eius damnatissima, & Christum & sanctam Ecclesiam eius condemnant.

Vidi enim nouissime, edictum unum cuiusdam Principis, ex his q̄ Antichristi partes agunt, qui omnia iuxta ueritatem Dei, nunc aut scribuntur aut prædicantur, tanta crudelitate interdicit, ut non putem Neronem, Diocleianum, aut quæuis tyrannorum, magis deseuisse in ueritate & Ecclesiam Christi, quàm in suo illo edicto fecit hic nouus tyrannus, & hostis Christi. In fine autem ipsius, quid putas eum posuisse, ut iustificet seipsum? Putasne, quod uel pilum quidē diuinis scriptis adsumserit? Nihil omnino. Sed pro ratione preemptoria, ita insanus homo conclusit. Quia sic nobis placet. O insaniam nullatenus ferendam. Quia ita placet oculis huius excæcatisissimi uermiculi, uult interdicare uerbum Dei populo, super quo Dei uice minister positus est. Nonne ministrorum est facere, ut Dominorum iussiones impleantur? Sed in proximo est iudicium tuum, homo perdate, & nisi mox resipueris, & te et tuos, sempiterna perditio manet. Quod autem tibi dicimus, oēs qui tuam insaniam imitātur, sibi dictum non dubitent.

Quid faciet populus, ubi principes
& magistratus, Dei sermoni
bus contradicunt.

C A P V T

XV.

Obedicendum